

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator														
		מאן דאמר	כ	ט	י	ז	ח	ו	ה	ד	ג	ב	א			
גיטין-השולח	מימרא	מאן דאמר												מז.		
טעמא מאי? משום קלקולא, אי אמר לה הכי - מצי מקלקל לה, ואי לא - לא מצי מקלקל לה.	מימרא	קסבר: [רב נחמן]								■	■	◇	מז.			
צריך שיאמר לה הוי יודעת שמשום שם רע אני מוציאך ומשום נדר אני מוציאך	מימרא	איכא דאמרי, אמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן:								■	◇	מז.				
טעמא מאי? כדי שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות ובנדרים, הלכך צריך למימר לה הכי.	מימרא	קסבר: [רב נחמן]								■	■	◇	מז.			
תניא כלישנא קמא, ותניא כלישנא בתרא.	מימרא									■	מז.					
מפני מה אמרו המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר ומשום נדר לא יחזיר? שמא תלך ותנשא לאחר ונמצאו דברים בדאין ויאמר אילו הייתי יודע שכן הוא, אפי' אם היו נותנים לי מאה מנה לא הייתי מגרשה, ונמצא גט בטל ובניה ממזרין, לפיכך אומרים לו: הוי יודע, שהמוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, ומשום נדר - לא יחזיר.	מימרא	תניא כלישנא קמא א"ר מאיר:								■	מז.					
מפני מה אמרו המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר ומשום נדר לא יחזיר? שלא יהו בנות ישראל פרוצות בעריות ובנדרים, לפיכך אומרים לו: אמור לה הוי יודעת שמשום שם רע אני מוציאך ומשום נדר אני מוציאך.	מימרא	תניא כלישנא בתרא, אמר רבי אלעזר ברבי יוסי:								■	מז.					
כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו - רבים - יחזיר.	מימרא	רבי יהודה:										■	< מז.			
מ"ט דר' יהודה? דכתיב: (יהושע ט') ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה.	מימרא	רבי יהושע בן לוי:										■	◇	מז.		
ורבנן?	מימרא											ז	מז.			
התם מי חלה שבועה עליויהו כלל? כיון דאמרו להו מארץ רחוקה באנו ולא באו, לא חיילה שבועה עליויהו כלל, והאי דלא קטלינהו? משום קדושת השם.	מימרא	[רבנן]										!	◇	מז.		
וכמה רבים?	מימרא												^	מז.		
ג'	מימרא	רב נחמן:										◆	!	מז.		
עשרה.	מימרא	רבי יצחק:										◆	!	מז.		
ג', ימים - ב', רבים - ג'	מימרא	רב נחמן:										■	◇	מז.		
עשרה, דכתיב עדה.	מימרא	רבי יצחק:										■	◇	מז.		
כל נדר שצריך וכל.	מימרא	רבי מאיר:										◆	■	< מז.		
לא אסרו צריך אלא מפני שאינו צריך:	מימרא	תניא, רבי אלעזר:										◆	■	◇	מז.	
במאי קמיפלגי?	מימרא												^	מז.		
אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד	מימרא	רבי מאיר:								◆	■	!	◇	מז.		
אין אדם רוצה שתתבזה אשתו בב"ד.	מימרא	רבי אלעזר:								◆	■	!	◇	מז.		
מעשה בצידן וכל.	מימרא	רבי יוסי בר' יהודה:											○	< מז.		
מאי תנא דקתני מעשה?	מימרא												ז	מז.		
חסורי מיחסרא והכי קתני: בד"א - כשנדרה היא, אבל נדר איהו - יחזיר	מימרא												■	!	◇	מז.
מעשה נמי בצידן, באחד שאמר לאשתו קונם אם איני מגרשיך וגירשה, והתירו לו חכמים שיחזירנה, מפני תיקון העולם.	מימרא	ואמר רבי יוסי ברבי יהודה:								○			!	◇	מז.	
מאי קונם?	מימרא												^	מז:		
באומר יאסרו כל פירות שבעולם עלי אם איני מגרשך.	מימרא	רב הונא:											!	◇	מז:	
והתירו לו שיחזירנה.	מימרא												○	< מז:		
פשיטא	מימרא												ז	מז:		
מהו דתימא ליגזור משום דר' נתן	מימרא												!	מז:		
הגודר - כאילו בנה במה, והמקימו - כאילו הקריב עליה קרבן	מימרא	דתניא, ר' נתן											■	!	◇	מז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ^ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
גיטין-השולח	מימרא	קמ"ל.											!	מז:
		מפני תיקון העולם.												מז:
		מאי תיקון העולם איכא?											ז	מז:
		ארישא.											!	מז:
		לעולם אסיפא, והכי קתני: אין בוו מפני תיקון העולם.											!	מז:
		המוציא את אשתו משום אילונית, רבי יהודה אומר: לא יחזיר											◆	מז:
		יחזיר.											◆	מז:
		נישאת לאחר והיו לה בנים הימנו, והיא תובעת כתובתה, אמר רבי יהודה: אומר לה שתיקותי יפה מדיבוריך.											■	מז:
		למימרא, דרבי יהודה חייש לקלולא, ורבנן לא חיישי לקלולא											◆	מז:
		והא איפכא שמעינן להן											ז	מז:
		המוציא את אשתו משום שם רע - לא יחזיר, ומשום נדר - לא יחזיר											◆	מז:
		כל נדר שידעו בו רבים - לא יחזיר, ושלא ידעו בו רבים - יחזיר											◆	מז:
		אלמא, רבנן חיישי לקלולא, ורבי יהודה לא חייש לקלולא											ז	מז:
		איפוך.											!	מז:
		נישאת לאחר והיו לה בנים הימנו, והיא תובעת כתובתה, אמר ר' יהודה: אומר לה שתיקותי יפה מדיבוריך											■	מז:
		מכלל דרבי יהודה חייש לקלולא											ז	מז:
		הא נמי איפוך.											!	מז:
		לעולם לא תיפוך, ור' יהודה בההיא סבר לה כר' מאיר וסבר לה כרבי אלעזר, בצריך סבר לה כרבי אלעזר, בשאינו צריך סבר לה כר' מאיר.											!	מז:
		דרבי יהודה אדרבי יהודה קשיא, דרבנן אדרבנן לא קשיא?											ז	מז:
		דר' יהודה אדר' יהודה לא קשיא, כדשנינן. דרבנן אדרבנן לא קשיא, מאן חכמים? ר' מאיר											!	מז:
		בעינן תנאי כפול											!	מז:
		והכא במאי עסקינן - בדלא כפליה לתנאיה.											!	מז:
		המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו, אבל פודין את הבנים לאחר מיתת אביהן, והוא שמכר ושנה ושילש.											■	מז:
		הנהו בני בי מיכסי דיופי זוזי מעובדי כוכבים ולא הוה להו למפרעינהו, אתו וקא גרבי להו, אתו לקמיה דרב הונא											○	מז:
		מאי איעביד לכו											■	מז:
		המוכר את עצמו ואת בניו לעובדי כוכבים - אין פודין אותו.											■	מז:
		לימדתני רבינו, והוא שמכר ושנה ושילש											ז	מז:
		הני מרגל רגילי דעבדי הכי.											!	מז:
		ההוא גברא דובין נפשיה ללודאי, אתא לקמיה דרבי אמי, אמר ליה: פירקן											○	מז: